

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1447
1506 2007

Biroul permanent al Senatului
Bp 232 12506 2007

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege privind reorganizarea și funcționarea industriei de apărare*, inițiată de domnii senatori Mircea Geoană și Otilian Neagoe și de domnii deputați Constantin Niță, Titus Corlățean și Leonard Cazan din Grupurile parlamentare ale PSD (Bp. 232/2007).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare reorganizarea industriei de apărare, având în vedere faptul că, potrivit inițiatorilor, în prezent, „agenții economici din industria de apărare mai reușesc să funcționeze numai datorită fondurilor de la bugetul de stat”. De asemenea, se precizează în *Expunerea de motive* că prin această inițiativă legislativă se „încearcă salvarea unor nuclee specializate în fabricația principalelor categorii de arme...care să devină ulterior centre de excelență capabile, care să se interconecteze și să se integreze în structurile industriei euroatlantice de apărare”.

II. Propuneri și observații

1. Precizăm că, în prezent, regimul juridic al activităților industriei de apărare referitoare la dimensionarea capacităților de producție, corelarea acestora cu cerințele forțelor sistemului național de apărare, asigurarea interoperabilității cu produsele NATO și menținerea numărului strict de personal specializat pentru asigurarea funcționalității liniilor de fabricație de armament, muniții, tehnică de luptă, etc, este stabilit de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare.

Reglementarea preconizată nu prevede abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2002, ci doar a art. 12⁸, ajungându-se în situația în care să existe două reglementări paralele, ceea ce contravine dispozițiilor art. 15 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative*.

Cât privește situația concretă, la zi, din industria de apărare, este de observat că în *Expunerea de motive* nu se face nicio referire la această situație care să justifice intervenția legislativă. De asemenea, reglementarea propusă nu ține seama de faptul că a fost demarat un proces de restructurare și privatizare în acest domeniu și ca atare, experiența pozitivă acumulată ar trebui valorificată.

Trebuie precizat faptul că toate societățile comerciale din domeniul producției de apărare au elaborat sau sunt în plin proces de elaborare a unor studii de restructurare, având ca principiu, într-o primă fază separarea capacităților civile de cele militare, pentru ca apoi, în faza următoare, să identifice posibilități de valorificare a capacităților civile (spre ex. vânzare de active, închirieri, darea în plată către consiliile locale în contul unor datorii la bugetul local, înființarea de societăți mixte pe structura unor active).

În ceea ce privește C.N. ROMARM S.A. și filialele sale, prin Hotărârea Guvernului nr.485/2004 s-a aprobat *Strategia de restructurare și privatizare a C.N. ROMARM S.A. și a filialelor sale*, act normativ în temeiul căruia până în prezent s-a desfășurat o redimensionare a personalului și a capacităților de producție și s-au identificat soluții pentru capacitățile de producție fără sarcini la apărare și mobilizare, spre ex. :

- înființarea unor societăți comerciale cu capital mixt pe structura unor active la S.C. UZINA MECANICĂ PLOPENI S.A. (2), la S.C. METROM S.A. Brașov (5), la S.C. PIROCHIM S.A. Victoria (1);

- vânzarea unor active (cca. 30 de active aparținând societăților filiale ale C.N. ROMARM S.A.);
- darea în plată (2 active);
- închirieri;
- regruparea unor capacități cu grad de încărcare redus pe suprafețe mai mici (acțiuni în curs la toate filialele C.N. ROMARM S.A.).

La S.C. UPS FĂGĂRAȘ S.A., datorită situației financiare dificile și a faptului că societatea intrase în reorganizare judiciară, s-a aprobat în cursul anului 2006 divizarea acesteia pe același principiu, separarea capacității civile de cele militare, și s-a reușit salvarea capacității militare sub denumirea S.C. FABRICA DE PULBERI S.A., constituită în jurul fabricii de trotil și înglobând toate activele sectorului producției de apărare.

De asemenea, la A.V.A.S. se află în plină desfășurare procesul de privatizare la o serie de societăți din domeniul producției de apărare: S.C. IAR S.A. Brașov, S.C. AVIOANE S.A. Craiova, S.C. ȘANTIERUL NAVAL MANGALIA S.A. și sunt în derulare procese de vânzări de active la S.C. IOR S.A. București și S.C. UZINA MECANICĂ ORĂȘTIE S.A..

În contextul în care, în acest moment “*nu s-a redefinit strategia de securitate națională și implicit sistemul național de securitate din care industria de apărare trebuie să facă parte*” și în toate societățile comerciale din domeniul producției de apărare sunt în curs de desfășurare fie procese de restructurare, fie procese de privatizare, trebuie atent analizată și justificată necesitatea și oportunitatea reorganizării industriei de apărare, luând în considerare conjunctura actuală și procesele demarate aflate deja în curs.

Așa cum se menționează și în *Expunerea de motive*, România trebuie să își mențină avantajul strategic al unei industrii de apărare proprii, cu o dimensiune rațională, performantă din punctul de vedere al capacității tehnologice și susținută pe criterii de eficiență economică.

Astfel, în scopul identificării unor soluții, a fost aprobată *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2007 privind unele măsuri pentru restructurarea și/sau privatizarea unor societăți din portofoliul A.V.A.S.*, în lista anexată actului normativ regăsindu-se o serie de societăți din domeniul producției de apărare: S.C. CARFIL S.A. Brașov, S.C. UZINA MECANICĂ CUGIR S.A., S.C. ICPSP S.A. București, S.C. FABRICA DE ARME CUGIR S.A., S.C. UZINA MECANICĂ

ORĂȘTIE S.A., S.C. ȘANTIERUL NAVAL MANGALIA S.A., S.C. CONSTRUCȚII AERONAUTICE S.A. Ghimbav.

Până în prezent nu a fost declanșată lichidarea voluntară la nici una din societățile din domeniul producției de apărare.

Trebuie menționat faptul că, în conformitate cu prevederile *Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței*, insolvența este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor exigibile. În contextul în care toate societățile comerciale își desfășoară activitatea în baza *Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale*, în vederea armonizării cu aquis-ul comunitar, nu se pot acorda facilități speciale societăților din domeniul producției de apărare (mai ales că majoritatea agenților economici dețin atât capacități civile, cât și militare).

Promovarea în “*sistem de urgență*” a acestui act normativ pentru a garanta “*desfășurarea corectă a procesului de privatizare*” nu reprezintă o abordare constructivă, în acest moment existând un cadru legal bine determinat în baza căruia se derulează procesul de privatizare a societăților comerciale din domeniul producției de apărare.

În Programul de guvernare nu sunt prevăzute nici conceptul de “*sistem național de apărare, ordine publică și siguranță națională*” (SNAOPS) și nici o agenție de coordonare sectorială a industriei de apărare dar sunt prevăzute “*sistemul integrat de management a activităților pentru apărare*” și “*conceptul de înzestrare cu sisteme și echipamente majore a Armatei Române în perioada 2006 – 2025*”.

De asemenea, este prevăzut sprijinul pentru cooperarea la realizarea proiectelor și programelor militare de către Agenția NATO pentru Întreținere și Aprovizionare și Agenția NATO pentru Consultanță, Comandă și Control.

Strategia de securitate națională a României stabilește o direcție de acțiune cu implicații majore în înfăptuirea securității naționale: “*restructurarea, dezvoltarea și modernizarea industriei de apărare - parte componentă importantă a economiei naționale aceasta trebuie să depășească starea de stagnare și provizorat și să evolueze rapid pe coordonatele eficientizării și ale interoperabilității cu industria de apărare europeană în conformitate cu cerințele securității naționale. Eforturile vizând acest proces vor fi orientate în special în următoarele direcții: privatizarea, restructurarea, modernizarea și re tehnologizarea capacităților industriei de apărare prin cooperarea cu firme din cadrul UE și a altor participanți din NATO; racordarea întreprinderilor*

românești de profil la activitatea Agenției Europene de Apărare; proiectarea gamei de produse în funcție de necesitățile reale ale instrucției de societățile românești”.

În aplicarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor* prevede îndeplinirea de către acesta a atribuțiilor de minister coordonator în domeniile industriale și specifice industriei de apărare, respectiv:

- asigură activitatea de cooperare internațională în relațiile cu organismele de profil din țările membre NATO și UE privind producția specială, controlul exporturilor strategice și managementul situațiilor de urgență;

- sprijină participarea industriei de apărare la programele de modernizare a tehnicii de luptă pentru forțele terestre, aeriene și navale;

- reprezintă industria de apărare în comisiile mixte de colaborare tehnico-militară cu alte state și în organizațiile euro-atlantice de profil;

- elaborează rapoarte și informări pentru CSAT;

- sprijină și coordonează participarea industriei de apărare pentru programele NATO;

- elaborează propunerile privind necesitățile de materii prime și materiale pentru acumulare în rezerva de stat, corelat cu programul de pregătire a economiei pentru apărare;

- reprezintă România în relațiile NATO/EAPC – Comitetul de Planificare Industrială, protecția infrastructurii critice la obiectivele economice de importanță strategică împotriva terorismului economic;

- asigură participarea în comisia centrală de rechiziții.

2. Reorganizarea industriei de apărare, crearea unor *“unități strategice de afaceri care vor prelua – juridic, în primă fază – liniile de fabricație similare de la una sau mai multe filiale”* poate reprezenta un proces extrem de costisitor, cu eficiență discutabilă în contextul în care nu au fost realizate studii de piață, studii de fezabilitate și impact.

3. La **art. 2 alin. (2)** se prevede că activitatea de coordonare a industriei de apărare se asigură de către Agenția Națională pentru Coordonarea Industriei de Apărare, ca instituție de specialitate a administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului. Se impune reanalizarea dispozițiilor propuse având în

vedere că prin Hotărârea Guvernului nr. 111/2004 a fost înființat Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale care asigură aplicarea strategiei și politicii Guvernului în domeniul pregătirii economiei naționale și a teritoriului pentru apărare și care are printre atribuțiile principale și îndeplinirea atribuțiilor autorității de specialitate, stabilite prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare*.

Prin urmare, apreciem că nu se justifică înființarea unei alte autorități în domeniu, atâta timp cât o astfel de instituție există. Mai mult decât atât, prin inițiativa legislativă nu se propune reorganizarea Oficiului Central de Stat pentru probleme Speciale, ori desființarea acestuia și înlocuirea cu instituția propusă a fi înființată.

4. Propunerea legislativă introduce la **art.3** conceptul “*domenii de activitate strategice, deservite de furnizori unici, în conformitate cu practicile și tendințele euroatlantice*”, insuficient fundamentat. Lista cuprinzând domeniile strategice de afaceri ale industriei de apărare și deținătorii de capacități/linii de fabricație necesare Sistemului Național de Apărare, Ordine Publică și Siguranță (SNAOPS) se va aproba prin hotărâre a Guvernului cu avizul Consiliului Suprem de Apărare a Țării (CSAT) dar nu se specifică și ce se va întâmpla cu acele capacități de producție civile, existente acum în patrimoniul societăților comerciale din domeniul producției de apărare, care nu vor deservi aceste noi structuri industriale.

5. La **art. 3 și 6**, referitor la sintagma “*furnizor unic*”, considerăm că se impune reanalizarea textelor deoarece, cel puțin teoretic, se poate ajunge la situația în care mai mulți agenți economici (operatori economici) să fie obligați să se asocieze sau să fuzioneze și, în eventualitatea în care printre aceștia există și agenți economici cu capital privat, acestora nu li se poate impune o anumită asociere sau fuziune; economia României este o economie de piață, iar agenții economici acționează potrivit principiului liberei concurențe, principiu care nu poate fi îngrădit prin crearea de monopoli într-un anumit domeniu.

6. La **art.4** se folosește sintagma “*domenii strategice de afaceri*”, nefiind prezentată nici o definiție, ceea ce poate naște o serie de interpretări.

7. **Art.5 lit.a)** introduce noțiunea de “*capacități tehnologice*”.

În *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002* este definită “*capacitatea de producție pentru apărare*” și apoi, “*Inventarul capacităților de producție pentru apărare, ordine publică și siguranță națională*”.

Art.5 lit.c) prezintă unul din criteriile care trebuie îndeplinite – “*potențial inovativ și acces la sursa de know-how performant*” - normele de aplicare ale acestei legi vor trebui să conțină precizări foarte clare referitoare la documentele ce trebuie depuse pentru dovedirea îndeplinirii acestui criteriu. La fel și în cazul cerinței formulate la **lit.d)**, unde probabil, vor fi necesare și studii de piață, studii de fezabilitate.

8. Toate acțiunile menționate la **art.6** – asocieri, divizări, fuziuni – sunt procese de durată, ce presupun o serie de formalități, costuri mari (cu studiile de piață, fezabilitate, rapoarte de evaluare, separări cadastrale, etc.) și riscuri (de ex. la divizare, din punct de vedere al opoziției creditorilor societății).

9. Nu este clar precizat la **art.7** de unde vor fi asigurate sursele de finanțare ale acestui proces de reorganizare și redimensionare a industriei de apărare. Nici una din cele 23 de societăți din domeniul producției de apărare (17 filiale ale C.N. ROMARM S.A. și 6 societăți aflate direct în subordinea AVAS) nu dispune în prezent și nici în perspectivă imediată de surse proprii pentru o astfel de acțiune. Trebuie ținut cont de faptul că acolo unde sunt credite externe, e absolut necesar acordul finanțatorului extern (acolo unde acordurile de împrumut încheiate conțin o astfel de soluție).

10. Referitor la **art.8** nu este clar care este cadrul legal în baza căruia ar fi posibilă finanțarea de la bugetul de stat. Criteriile pe baza cărora sunt menținute capacitățile de producție pentru mobilizare nu sunt clar formulate. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002* prevede posibilitatea de a trece temporar capacitățile, în raport de gradul de încărcare, în conservare.

Totodată, nu se menționează care este perioada pe care se monitorizează pragul de rentabilitate și despre care prag de rentabilitate este vorba – rentabilitatea veniturilor (Profit brut x 100/ cifra de afaceri) sau rentabilitatea economică (profit din exploatare x 100/total active).

11. La **art.9**, în afară de Agenția Națională pentru Coordonarea Industriei de Apărare la care se face referire la art.2 alin.(2), aflată direct în subordinea Guvernului, nu se precizează de care alte “*instituții din cadrul SNAOPS*” mai este vorba.

12. Referitor la **art.10** – volumul de realizare sau integrare în producția internă a produselor din planurile de achiziții multianuale ale fiecărei instituții din cadrul SNAOPS a fost stabilit la minim 35% din volumul total de achiziții de tehnică militară. Nu este clar în ce măsură o astfel de prevedere este viabilă în contextul legislației privind operațiunile compensatorii referitoare la contractele de achiziții pentru nevoi de apărare, ordine publică și siguranță națională (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 189/2002 *privind operațiunile compensatorii referitoare la contractele de achiziții pentru nevoi de apărare, ordine publică și siguranță națională*), unde *obligația de compensare este definită ca obligația contractantului de a face compensații economice în proporție de cel puțin 80% din valoarea contractului de achiziție*.

13. **Art.11** modifică și completează unele din prevederile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii*. Având în vedere impactul unei astfel de abordări (achizițiile vor putea fi realizate numai dacă Agenția va certifica ca furnizorii unici din industria de apărare nu pot realiza produsele solicitate) este necesară consultarea Consiliului Concurenței.

14. Totodată, referitor la **art. 9, 10 și 11**, precizăm că produsele prevăzute în planurile de achiziții multianuale ale Ministerului Apărării sunt determinate de nevoile obiective de modernizare a înzestrării armatei, ca rezultat al necesității de operaționalizare a structurilor, implementării *Obiectivelor Forței* și asigurării interoperabilității, în conformitate cu angajamentele asumate de România față de NATO și UE, în condițiile asigurării eficiente a utilizării resurselor alocate și independent de sursa din care se asigură aceste produse.

Prevederile propunerii legislative nu sunt în concordanță cu principiile legislației din domeniul achizițiilor publice în ceea ce privește obligația autorităților contractante de a garanta nediscriminarea, libera concurență, transparența și tratamentul egal al operatorilor economici

care participă la procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice. O astfel de abordare intră în contradicție și cu faptul că, în prezent, au fost întreprinse demersuri pentru notificarea aderării României la Agenția Europeană pentru Apărare și adoptarea unei poziții față de asocierea la Regimul Interguvernamental reglementat prin Codul de conduită privind achizițiile pentru apărare sub egida Agenției Europene pentru Apărare.

15. Referitor la **art.12**, menționăm că activitatea de offset este reglementată de *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 189/2002 privind operațiunile compensatorii referitoare la contractele de achiziții pentru nevoi de apărare, ordine publică și siguranță națională* și este coordonată de Agenția de Compensare pentru Achiziții de Tehnică Specială.

16. La **art.15** se dorește simplificarea procedurilor de vânzare, închiriere, asociere în participațiune, aportul la capitalul social al unei societăți comerciale, leasing imobiliar și constituirea uzufructului, care se vor face doar în baza aprobărilor Consiliului de Administrație, fără a mai fi necesară mandatarea reprezentanților AVAS în Adunarea generală a acționarilor. Trebuie ținut cont și de prevederile Statutului fiecărei societăți în parte, iar dacă nu vor fi totuși transmise instrucțiuni/proceduri de urmat pentru CA, aceste acțiuni vor fi abordate/soluționate diferit, posibil deciziile vor fi tergiversate, existând riscul fie al unor litigii, fie al creării unor prejudicii.

17. La **art.16** precizăm că sunt necesare fonduri și pentru rezolvarea problemelor legate de terenuri (separări cadastrale, întabulări, majorări de capital social). Fondurile alocate de AVAS pentru plata rapoartelor de evaluare, a bilanțurilor de mediu, publicarea anunțurilor, etc, nu vor putea fi recuperate de aceasta de la agenții economici din fondurile obținute din privatizarea acestora deoarece destinația veniturilor încasate de instituția publică implicată din vânzarea acțiunilor este clar stabilită și urmează regimul juridic prevăzut la art.9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, respectiv ele se varsă la bugetul de stat.

18. **Art.17 lit.c)** (menținerea capacităților de producție de apărare pe minim 3 ani) intră în contradicție cu prevederile art.8 alin. (2) din

propunerea legislativă, unde se propune ca menținerea capacității de producție să se facă în anumite condiții.

La **art. 17 lit.g)** precizăm că definiția investitorului strategic există la art.30 din Hotărârea Guvernului nr. 577/2002 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 și este mai clară.

19. La **art. 20 alin. (1)** se prevede anularea datoriilor și majorărilor de întârziere la bugetul de stat ale agenților economici din industria de apărare. Această măsură nu reprezintă altceva decât un ajutor de stat, care, potrivit dispozițiilor art. 3 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat*, poate fi acordat numai după autorizarea acestuia de către Comisia Europeană sau după ce acesta este considerat a fi fost autorizat. Totodată, o asemenea măsură nu se poate lua fără o evaluare a datoriilor și fără cuantificarea impactului financiar pe care l-ar produce.

20. Problemele reale cu care se confruntă societățile comerciale din domeniul producției de apărare nu au fost abordate în această propunere legislativă. Dintre acestea menționăm:

- reducerea continuă a volumului activităților din industria de apărare și reorientarea activității societăților comerciale către noi domenii ridică o serie de probleme la momentul privatizării societății; astfel este absolut necesară modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2002. Conform prevederilor acestui act normativ, în acest moment contractele de privatizare ale agenților economici din industria de apărare trebuie să includă clauze speciale referitoare la menținerea integrității și a stării de funcționare a capacităților de producție, dacă nu sunt precizate alte reglementări. Multe capacități sunt incluse în continuare în inventarul capacităților producției de apărare, fără ca efectiv ele să mai poată fi folosite la mobilizare sau pentru activități de producție specială;

- existența unor revendicări ale dreptului de proprietate, formulate în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției precum și unele măsuri adiacente (conform art. 20 alin.4¹ “*sub sancțiunea nulității absolute, până la soluționarea procedurilor administrative și, după caz, judiciare,*

generate de prezenta lege, este interzisă înstrăinarea, concesiunea, locația de gestiune, asocierea în participațiune, ipotecarea, locațiunea, precum și orice închiriere sau subînchiriere în beneficiul unui nou chiriaș, schimbarea destinației, grevarea sub orice formă a bunurilor imobile - terenuri și/sau construcții notificate potrivit prevederilor prezentei legi”).

Până în prezent au fost depuse notificări privind revendicări ale dreptului de proprietate pentru S.C. CARFIL S.A. Brasov, S.C. UZINA MECANICA MIJA S.A. , S.C. ARSENAL REȘITA S.A., S.C. TOHAN S.A. Zărnești, S.C. UZINA MECANICĂ SADU S.A., S.C. IOR S.A. București.

Sunt de asemenea și revendicări pe drept comun (S.C. IAR S.A.)

- existența unor credite externe, cu garanția MFP, pentru achiziționarea unor utilaje destinate unor capacități de producție sau modernizării unor linii de fabricație, cu o serie de condiționări cuprinse în contractele de credit;

- lipsa fondurilor financiare necesare neutralizării acelor produse de armament, muniție, explozivi, pulberi, precum și alte produse/substanțe cu destinație militară sau cu dublă utilizare, rămase din procesul de producție, ca urmare a sistării unor contracte/comenzi militare sau de la diverse etape de încercări, care pot deveni periculoase, situație cu care se confruntă majoritatea agenților economici din domeniu;

- situația depozitelor de rezerve de mobilizare aflate în administrarea filialelor C.N. ROMARM S.A.;

- existența unor sechestre asiguratorii asupra unor active sau a tuturor activelor aparținând societății (spre ex. SC Fabrica de Arme Cugir SA, SC Uzina Mecanică Cugir) în contul datoriilor existente la bugetul consolidat al statului; Suspendarea, întreruperea sau încetarea executării silite se face doar în anumite cazuri, prevăzute de lege.

- o eventuală scutire de la plată a dobânzilor, majorărilor de întârziere și penalităților de orice fel aferente creanțelor, ar putea intra sub incidența ajutorului de stat, reglementat prin Legea nr. 143/1999. În cazurile în care Consiliul Concurenței nu autorizează aceste măsuri calificându-le drept ajutor de stat nepermis, se va proceda la recuperarea sau rambursarea integrală a ajutorului de stat.

- existența unor certificate de atestare a dreptului de proprietate emise în mod eronat pe numele filialelor CN ROMARM SA și nu pe numele companiei mamă (în contextul în care, potrivit legislației privatizării, *“valoarea terenurilor cu care se majorează de drept*

capitalul social reprezintă aport în natură al statului, în schimbul căruia se vor emite acțiuni suplimentare ce vor reveni de drept instituției publice implicate”).

- neclaritatea prevederilor *Legii nr.295/2004 privind regimul armelor și munițiilor*, cu privire la situația juridică a operațiunilor specifice desfășurate de societățile comerciale din domeniul producției de apărare.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului